

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. november 30. és december 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bűnpártolás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. június 29. napján kihirdetett Kb.II.26/2017/37. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlottat az ellene 1 rb. bűnpártolás büntette (Btk. 282. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d.) pont) miatt emelt vád alól felmenti.

III.r. vádlott cselekményét felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetést 180 (egyszáznyolcvan) napi tétel, napi tételenként 1.500,- (egyezeröt száz) forint pénzbüntetésre, a lefokozás katonai büntetést 1 (egy) évi a soron következő fizetési fokozatba előírt várakozási idő meghosszabbítására,

II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott 270.000,- (kettőszázhetvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

I.r. vádlottat az elsőfokú eljárás során vonatkozásában felmerült 8.460,- (nyolcezer-négyszázhatvan) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg a fennmaradó 54.410,- (ötvennégyezer-négyszázötven) forintot az állam viseli.

A halmazati büntetésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből **III.r.** vádlottat 31.750,- (harmincegyezer-hétszázötven) forint megfizetésére kötelezi, míg a fennmaradó 18.350 (tizennyolcezer-háromszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen **I.r.** vádlott vonatkozásában fellebbezésnek van helye, amit a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

I n d o k o l á s:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. június 29. napján kihirdetett Kb.II.26/2017/37. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés d.) pont) és 1 rb. hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c) pont), ezért - halmazati büntetésül - 2 (kettő) évi szabadságvesztésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést végrehajtás esetére börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c) pont), ezért 300 napi tétel, napi tételenként 1500,- forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 15 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére a pénzbüntetés fennmaradó részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c) pont), ezért megrovásban részesítette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. Kötelezte az I.r. vádlottat 62.870,- forint, a III. r. vádlottat 50.000,-Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg 70.000,-Ft tekintetében megállapította, hogy az állam terhén marad.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre mindhárom vádlott vonatkozásában három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az I. r. vádlott terhére, végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása érdekében, a III.r. vádlott terhére eltérő jogi minősítés megállapítása és pénzbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. A II. r. vádlott tekintetében a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

Az elsőfokú tárgyaláson az I.r. vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben a védő az I. tényállási pont vonatkozásában részfelmentés, a III. tényállási pont tekintetében enyhítés érdekében terjesztett elő fellebbezést. A II. r. vádlott védője a jogorvoslati nyilatkozattételre ugyancsak három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben felmentés érdekében terjesztett elő fellebbezést, míg a III.r. vádlott védője az ítéletet tudomásul vette. A II. r. vádlott a vele írásban közölt ítélet ellen a törvényes határidőben elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett. A III.r. vádlott a vele írásban közölt ítéletet tudomásul vette.

Az elsőfokú katonai ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztése törvénysértő, mert a rendőri hivatás alapvető szabályrendszerével szembehelyezkedő rendőr vádlott esetében a büntetési célok eléréséhez végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása nem mellőzhető. A III.r. vádlott cselekményének jogi minősítése tekintetében pedig azért tévedett az elsőfokú katonai tanács a katonai ügyész szerint, mert a III.r. vádlott telefonhívása volt az a magatartás, ami az I.r. vádlottban kialakította a cselekmény elkövetésére irányuló akaratelhatározást, és ezért törvénysértően enyhének tartotta a vele szemben alkalmazott joghátrányt. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva az I.r. vádlottat végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélje; a III.r. vádlott cselekményét felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetének minősítse és ítélje pénzbüntetésre.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.614/2018/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését kiegészítésekkel tartotta fenn, míg a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert a Be. 592. § (2) bekezdés c.) pontja alapján iratellenes. Kifejtette, hogy a I. tényállást helyesbíteni kell az I.r. vádlott szolgálatellátása valós időpontjának feltüntetésével. Az ekként kiegészített tényállás

azonban már mindenben mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. Véleménye szerint a mérlegelésen alapuló tényállást támadó védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre. Rámutatott, hogy az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette az I.r. és II.r. vádlottak hivatali, valamint az I.r. vádlott igazságszolgáltatás elleni bűncselekményét, azonban részben tévedett, amikor a III.r. vádlott cselekményét felbujtó helyett bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősítette. Hangsúlyozta, hogy kizárólag a III.r. vádlott telefonhívás útján tett kérése indította arra az I.r. vádlottat, hogy - hivatalos személyként, hivatali helyzetével visszaélve - érdeklődjön a szolgálatot teljesítő rendőrök személye felől, amelynek alapján eldönthető, milyen kockázattal jár egy esetleges ittas állapotban elkövetett járművezetés. A kért információt pedig továbbította a III.r. vádlottnak. Kifejtette azt is, hogy nem értékelte kellő súllyal az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlott terhére a halmazatban elkövetett cselekmények jelentős tárgyi súlyát. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsa az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján helyesbítse, az ítéletet a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján változtassa meg és a III.r. vádlott által elkövetett hivatali visszaélés büntettét a Btk. 14. § (1) bekezdés alapján felbujtóként megvalósítottként minősítse. Az I.r. vádlott börtön fokozatú szabadságvesztés büntetése végrehajtásának felfüggesztését mellőzze, egyben szabjon ki vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést, a III.r. vádlottat pedig ítélje pénzbüntetésre. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Átiratában foglaltakat a BF.614/2018/4-I. számú átiratában kiegészítette. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a II. számú tényállással kapcsolatban azt tartalmazza, hogy: "**tanú1** telefonbeszélgetésében megemlíti, hogy **Ó.L.** és a felesége „megnézte az ügyét”. „Ezért helyes ténybeli következtetés levonásával ezt a körülményt **tanú1** a II.r. vádlott közlése következtében tudhatta meg. Álláspontja szerint ennek alapján a második tényállást ki kell egészíteni azzal, hogy a II.r. vádlott **tanú1** elleni büntetőeljárás anyagát megtekintette és arról tájékoztatta **tanú1**-t, amellyel a részére jogtalan előnyt szerzett. Érvelt azzal is, hogy a II.r. vádlott azáltal, miszerint konkrét szolgálati feladat nélkül, jogszerű indokok hiányában lépett be a Robotzsaru számítógépes rendszerbe és tekintette meg az ismerőse büntetőügyének anyagát, megszegte a szolgálata ellátására vonatkozó rendelkezéseket. Erre figyelemmel a második tényállást helyesbítení kell azzal, hogy az ott feltüntetett rendelkezések megszegésével szerezte meg a II.r. vádlott az adatokat. Egyebekben a korábbi átiratában foglaltakat fenntartotta.

Az I.r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. A korábban bejelentett védői fellebbezést változatlanul fenntartotta. Beadványában az I. tényállási pont tekintetében fejtette ki a felmentésre tett indítványa részletes indokait. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c.) és d.) pontja alapján részben megalapozatlan, mert egyrészt iratellenes, másrészt a bizonyítékokat több helyen tényleges tartalmuktól eltérően értékelte. Utalt arra az I. tényállási pont vonatkozásában, hogy nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást az, hogy a vád tárgyává tett bűncselekményt az I.r. vádlott követte el. A bíróság által megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel, hiszen közvetett bizonyítékok állnak rendelkezésre és közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására csak akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetőségét kizárja. Részletesen kimunkált álláspontja szerint azon idő alatt, amíg a hűtőben voltak a minták (54 óra), a szolgálatirányító feladatok ellátásában mindösszesen 8 váltás zajlott le, így a rendőrörsön ezen idő alatt valamennyien hozzáférhettek a mintákhoz. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az állapítható meg, hogy a vizeletminta ráadásul a mintavétel során került manipulálásra. Utalt arra, hogy **tanú2** tanú vallomása életszerűtlen, ellentmondásos, abból az elsőfokú katonai tanács téves ténybeli következtetést vont le az I.r. vádlott bűnösségére. A titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban jelezte, hogy a hanganyagról készült kivonatokon lévő keltezés 2016

augusztusa volt, amit később valaki kézzel átírt 2016. 10.11-i dátumra. A 2016. június 16-17-én rögzített telefonbeszélgetésekből nyert információk megszerzését követően a feljelentés megtételére 2016. október 6. napján került sor, hónapokkal később. Utalt arra is, hogy ezek a beszélgetések az I.r. vádlott vonatkozásában a bűncselekmény elkövetését nem képesek bizonyítani. Összegzésében rámutatott arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekményt az I.r. vádlott is elkövethette, azonban ez a következtetés ugyanúgy fennáll több másik - a rendőrsőn szolgálatot teljesített - személy esetében is. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az I.r. vádlottat bizonyítottság hiányában mentse fel az ellene bűnpártolás büntette miatt emelt vád alól. A nem vitatott hivatali visszaélés vonatkozásában a büntetés enyhítését kérte.

A II.r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d.) pontja alapján részben megalapozatlan, amely annyiban szorul helyesbítésre, hogy a II. tényállási pont második bekezdésében foglaltakat mellőzni kell. Hivatkozott arra, hogy a II.r.vádlott büntetőjogilag értékelhető releváns módon nem szerzett és nem szerezhett jogtalan előnyt azáltal, hogy saját maga az ügy irataiba betekintett, ekként saját maga konkrétan meg nem jelölhető információkhoz jutott. A jogtalan előny szerzése a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján sem ténybelileg, sem a II.r. vádlott tudattartalmát érintően kétséget kizáróan ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, így a II.r. vádlott által megvalósított cselekmény nem lehet tényállásszerű. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság jogi indokolását helyes ténybeli és jogi következtetések levonásával változtassa meg és a II.r. vádlottat a hivatali visszaélés vádja alól bizonyítottság hiányában mentse fel.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését és az írásbeli álláspontját fenntartotta. Felvetette aggályként az egyes tanúvallomások közötti fel nem oldott ellentmondásokat, utalva arra, hogy álláspontja szerint kétségtelen tény, hogy a vizeletminta manipulációjára a lezárás előtt került sor, ahol pedig az I.r. vádlott nem volt jelen. Érvelt azzal is, hogy kapcsolat nem az I.r. vádlott és **tanú1**, hanem **tanú1** és az őrsparancsnok, továbbá **tanú1** és **tanú2** járőrvezető között volt kimutatható a kérdéses intézkedéshez közeli időpontban. Mindkét tanú vallomását illetően kétségét fejezte ki azok hitelességével kapcsolatban, és rámutatott arra is, hogy **tanú2** tanú vallomásából nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az igazság feltárása esetén az I.r. vádlottat bűncselekmény elkövetésével kellett volna vádolnia. A lehallgatási anyag tekintetében megismételte azon álláspontját, hogy a haladéktalanság hiánya miatt az nem használható fel bizonyítékként, illetve a beszélgetések amúgy sem támasztják alá az I.r. vádlott bűnösségét. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság azokkal a kétségekkel nem foglalkozott, amelyek arra engednek következtetni, hogy más személyekkel **tanú1** sokkal közelebbi kapcsolatban volt, mint az I.r. vádlott és egészen más személyek is kapcsolatba kerülhettek a mintákkal 54 óra alatt, ezért az elsőfokú bíróság tényállása így módon megalapozatlan. A III. tényállási pontot nem támadva a bűnpártolás büntette tekintetében indítványozta az I.r. vádlott felmentését, és a hivatali visszaélés büntette miatt - a beismerő vallomásra figyelemmel - méltányos szankció kiszabását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli álláspontját fenntartotta, fellebbezése irányát egyidejűleg kiegészítette. Ezért elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan - a II. r. vádlott enyhítés érdekében benyújtott jogorvoslati nyilatkozatához csatlakozva, a megváltozott személyi körülményeire és a cselekmény csekély tárgyi súlyára

tekintettel - megrovás intézkedés alkalmazását, illetve a pénzbüntetés napi tételszámának csökkentését kérte.

A III.r. vádlott védője perbeszédében jogi álláspontját részletesen kifejtve - az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás alapján, a bíróság jogi indokolásával egyetértve - kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán fellebbezését fenntartotta, egyebekben a védőjéhez csatlakozott.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az 1998. évi XIX. törvény XXVIII/A. Fejezetében meghatározott, a kiemelt jelentőségű ügyek eljárási szabályaira maradéktalanul figyelemmel volt, törvényesen engedélyezte a II. és a III.r. vádlottak részére az 1998. évi XIX. törvény 279. § (3) és (4) bekezdése alapján a tárgyalás távollétükben való megtartását. A vádlottak és a tanúk figyelmeztetése is törvényes volt, mint ahogyan törvényesen utasította el a III.r. vádlott személyes költségmentesség engedélyezése iránti indítványát. Az ülnökváltozásra tekintettel az 1998. évi XIX. törvény 287. § (3) bekezdése alapján 2018. június 15-én törvényesen kezdte előről a tárgyalást és ismertette a korábbi tárgyalási jegyzőkönyveket két különböző tárgyalási napon.

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben mérlegelési jogkörében, a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a rendelkezésre álló egyéb, a tárgyaláson ismertetett bizonyítékokra, így különösen a titkos információgyűjtés eredményére, a szakértői véleményekre, fényképfelvételekre, jelentésekre, híváslisták tartalmára, a közigazgatási eljárás és a külön kezelt ittas járművezetés vétsége miatt folytatott nyomozás irataira, és az egyéb okirati bizonyítékokra, valamint a tanúvallomásokra alapította.

Az I.r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást. A bírósági eljárás során a hivatali visszaélés büntette kapcsán ténybeli beismerő vallomást tett, mondván, a cselekmény úgy történt, ahogy a vádirat tartalmazza, azzal, hogy nem gondolta, hogy bűncselekményt követ el, mivel a police.hu-n is fenn vannak olyan adatok, amelyek azt tartalmazzák, hogy a rendőrség hol, milyen akcióban van. Azt hitte, hogy ha elmondja **III.r. vádlottnak**, hogy helyi vagy idegen rendőr van kint a terepen, azzal nem követ el bűncselekményt. Az I. tényállás kapcsán előadta, hogy tudott arról, hogy **tanú1**-t előállították a kollégái, mert ittasan vezettetett, de határozottan állította, hogy nevezett semmilyen bizonyíték manipulálására nem kérte fel és illet ő nem is tett, csupán a lehetséges jogkövetkezményekről tájékoztatta ismerőseit, illetve adott részére jogi tanácsot.

A II.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a bíróság előtt élt a vallomástétel megtagadásának jogával, felelősségét azonban nem ismerte el. Annyit adott elő, hogy **tanú1** alkalmi ismerőse, akinek ügyét kíváncsiságból valóban megtekintette a RobotZsaru rendszerben, de információt **tanú1**-nek nem adott át.

A III.r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást, a bíróság előtt viszont elismerte, hogy ténybelileg úgy történt a cselekmény, ahogy az a vádiratban meg van fogalmazva. Megtörtént a telefonbeszélgetés az I.r. vádlott és közte. Hangsúlyozta, hogy nem fogyasztott alkoholt, nem sofőrként volt jelen, és csupán hencegésből hívta fel az I.r. vádlottat.

Az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlott érdemi védekezésének ellenőrzésére az I. tényállási pont vonatkozásában nagyszámú tanút hallgatott ki, ismertette a releváns okirati - köztük kiemelten a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos - bizonyítékokat, a szakértői véleményeket, a szolgálattal kapcsolatos és a nyomozati iratok mellékleteként kezelt iratok anyagát.

Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 23. oldal közepéig ismertette, majd a 23. oldal közepétől a 27. oldal utolsó bekezdéséig tényállási pontonként értékelte az általa megismert bizonyítékokat.

Az I.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése az I. tényállási pont tekintetében alapos, ugyanakkor a II. r. vádlott és védője által a felmentés érdekében bejelentett fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor bizonyítékként értékelte a titkos információgyűjtés eredményét és annak alapján - mérlegelési jogkörében eljárva - az I.r. vádlott védekezését és védőjének érvelését elvetve lényegében a váddal egyező terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg ítélete 4. oldalán és az 5. oldal első bekezdésében az I. tényállási pont vonatkozásában.

A jelenleg hatályos Be. átmeneti rendelkezések között rögzített 872. § (1) bekezdése alapján a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni.

Ennek megfelelően az 1998. évi XIX. törvény 206/A. §-a az irányadó. A 206/A. § (1) bekezdése értelmében a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a./ a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201. §) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak, b./ a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást - a büntetőeljárás megindításának valamennyi, e törvényben meghatározott feltétele megállapításakor - nyomban elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett. A (2) bekezdés a./ pontja értelmében a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményezi az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását, ha a./ a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre, illetve nem megjelölt bűncselekményre vonatkozik.

A nyomozati iratok 53. naplószáma alatt található a Nemzeti Védelmi Szolgálat 2016. október 06. napján kelt és a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztályára 2016. október 11. napján érkezett feljelentése, amelyben kezdeményezte mindhárom vádlott vonatkozásában a büntetőeljárás lefolytatását, egyben a II. és III.r. vádlottakkal szemben a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználására való alkalmasságának megállapítását.

A Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya 2016. október 12. napján rendelte el a nyomozást (nyomozati iratok 23. naplósám).

Az 1998. évi XIX. törvény 206/A. § (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés szerinti felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyész 72 órán belül a nyomozási bíróhoz fordul. A Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya 2016. október 12. napján 4.Tük.1-8/8/2016. szám alatt indítványt tett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsához, hogy a Be. 206/A. § (2) bekezdés b./ pontjában foglaltakra figyelemmel az I.r. vádlott vonatkozásában engedélyezze a telefonlehallgatásokat tartalmazó titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásának engedélyezését, és II.r., valamint III.r. vádlottakkal szemben állapítsa meg a telefonlehallgatásokat tartalmazó titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználására való alkalmasságát, majd pedig engedélyezze azok bizonyítékként történő felhasználását (nyomozati iratok 45-50. naplósám).

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. október 18. napján kelt Tük.5-22/2016/2. számú végzésével **I.r. vádlott** vonatkozásában a 01-01013-01, 01-08988-01, 01-09092-01, 01-00057-01, 01-00059-01, 01-00065-01, 01-000224-01, számú közlemények (nyomozati iratok 59-81. naplósám) tekintetében engedélyezte a telefonlehallgatásokat tartalmazó titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását, továbbá a II.r. vádlott vonatkozásában a 01-14101-01 számú közlemény tekintetében (nyomozati iratok 89. naplósám) és III.r. vádlott vonatkozásában 01-00838-01, 01-00849-01, 01-00851-01. számú közlemény tekintetében (nyomozati iratok 83-87. naplósám) a telefonlehallgatásokat tartalmazó titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságát megállapította és egyben a bizonyítékként történő felhasználást mindkét vádlott vonatkozásában engedélyezte. A nyomozási bíró végzésének indokolásában - többek között - hivatkozott arra, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat feljelentési kötelezettségének időben eleget tett. A bíróság összességében tehát arra a következtetésre jutott, hogy a titkos információgyűjtés eredménye az érintett személyekkel szemben maradéktalanul felhasználható, mert annak törvényi feltételei fennállnak.

A nyomozati iratok 57. naplósám alatt található Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.347-142-2/2016.Tük. számú igazolása, amely szerint **I.r. vádlott** érintettel szemben a telefonkészüléken továbbított kommunikáció tartalmának megismerését és rögzítését a Budai Központi Kerületi Bíróság engedélyezte 2016. június 15. napjának 17.00 perctől 2016. szeptember 12. napjának 17.00 percéig. A titkos információgyűjtés célja bűnpártolás büntette (Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pont, (3) bekezdés d./ pont), hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) és (3) bekezdés ac./ pont) és hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § c./ pont) volt.

Az 1998. évi XIX. törvény Be. 201. §-a határozta meg azon bűncselekmények körét, amelyek esetében a titkos információgyűjtés (adatszerzés) elrendelhető volt. E vonatkozásban megállapítható, hogy úgy az engedélyezéskor, mint a felhasználáskor hatályos Be. szerint a hivatali visszaélés büntette (Be. 201. § (1) bekezdés c/ pont), továbbá a bűnpártolás büntette (Be. 201. § (1) bekezdés d/ pont) szerepeltek a taxatív felsorolásban, tehát a jelen ügyben ezek a törvényi feltételek teljesültek.

Az 1998. évi XIX. törvény Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontja azonban azt is megköveteli, hogy a hatóság a feljelentési kötelezettségének nyomban tegyen eleget, vagyis a bűnüldözési célból folytatott, külső engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban csak akkor használható fel, ha a 201. § feltételein túl a felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tesz.

A nyomozási bíró döntése nem köti a perbírót, mert az utóbbinak a bizonyítékok törvényességét ellenőrizni kell. Tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a nyomozási bíró felhasználást engedélyező végzését elfogadta, hiszen a nyomozási bíró az engedélyezés időpontjában hatályos eljárási szabályok figyelmen kívül hagyásával jutott arra a végzésében rögzített álláspontra, hogy a titkos információgyűjtés eredménye valamennyi vádlott vonatkozásában felhasználható.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a haladéktalanság (nyombaniság) fogalmát minden esetben az adott ügy gondos mérlegelésével kell megállapítani. Nem azonosítható az „azonnal” fogalommal, tehát azzal az időponttal, amikor a titkos információgyűjtést végrehajtó Nemzetbiztonsági Szakszolgálat az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtést végző szerv rendelkezésére bocsátotta. A feljelentés megtétele azonban nem nyúlhat túl azon az időtartamon sem, ami - az adatmennyiség terjedelmét, az ügy jellegét, bonyolultságát, és személyi összefüggéseit is figyelembe véve - szükséges annak a bűnüldözői megfontolásnak a kialakításához, hogy a beszerzett információk az 1998. évi XIX. törvény 201. §-ban meghatározott bűncselekmények valamelyikének az elkövetésére utalnak, és azok bíróság elé tárása a bűncselekmény bizonyíthatósága érdekében kívánatos (74/2009. BK vélemény). A jelen felülbírálat tárgyát képező ügyben a feljelentés nyombani megtételének követelménye ténylegesen sérült.

A titkos információgyűjtés során keletkezett releváns - és az elsőfokú katonai tanács által tárgyalás anyagává is tett - hanganyagok közül az I. és III.r. vádlottak vonatkozásában felhasználni engedélyezett közlemények kivétel nélkül 2016. június 16-án 15 óra 23 perc és 2016. június 18-án 20 óra 15 perc között keletkeztek, a II.r. vádlott vonatkozásában felhasznált egyetlen közlemény elfogásának időpontja 2016. július 01. napja volt. Az I. és III.r. vádlott vonatkozásában felhasznált közleményekről 2016. június 22. napján már írott jelentés készült, az I.r. vádlott vonatkozásában felhasznált további közleményekről 2016. június 30. és 2016. július 11. napján készült jelentés, míg a II.r. vádlott vonatkozásában elfogott egyetlen beszélgetésről ugyancsak 2016. július 11. napján készült írásbeli jelentés (nyomozati iratok 59-91. naplósza), így a felhasználni kívánt információ már ekkor a titkos információgyűjtést végző szerv rendelkezésére állt. A jelentésekből készült hiteles kivonatok dátuma 2016. augusztusa volt eredetileg, amely tollal áthúzásra és egyben kijavításra került 2016. október 11-i (az ügyészségre érkezéssel egyező) dátumra.

Megállapítható, hogy a releváns, mindösszesen 11 darab, rövid közlemény elfogásának időpontjához (2016. június 16. - 2016. július 01. napja) képest a bonyolultnak, szövevényesnek, nehéz jogi megítélésűnek korántsem mondható cselekmények miatt a feljelentés megtételére több mint három hónappal később, 2016. október 11. napján - jóval a titkos információgyűjtés engedélyezett határidejének lejártát követően - került sor. Az arra jogosult tehát a feljelentését nyomban nem tette meg. Ezért a Be. 167. § (5) bekezdése alapján a fellebbviteli bíróság a titkos információgyűjtés eredményét - mint törvénysértően beszerzett bizonyítékot - a bizonyítékok köréből ki kellett, hogy rekesse.

Az I. tényállási pont vonatkozásában a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai közvetett bizonyítékok, hisz az I. r. vádlott részéről a bűnpártolás elkövetésére nincs beismerő vallomás, és nincs a történet közvetlen észleletén, érzékelésén alapuló tanúvallomás sem. Az elsőfokú katonai tanács a kihallgatott telefonbeszélgetések nyelvtani értelmezéséből kiindulva jutott arra a következtetésre az I.r. vádlott védekezésével szemben, hogy a vérminta manipulálására általa került sor. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nincs olyan közvetlen vagy közvetett bizonyíték - az előzőekben írtakra tekintettel -, amely alapján az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét kétséget kizáróan meg lehetne állapítani az I. tényállási pont vonatkozásában. A Be. 7. § (4) bekezdésében írtak alapján a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás az I. tényállási pont vonatkozásában a Be. 592. § (2) bekezdés c.) és d.) pontja alapján iratellenes, illetve téves ténybeli következtetést tartalmaz, ezért részben megalapozatlan, amely viszont a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa a bizonyítás részévé tett ügyiratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróságnak e tényállási pont vonatkozásában az I.r. vádlottra vonatkozó bűnösséget megállapító ténymegállapításait mellőzi, továbbá a törvényhely (1) bekezdés b) pontja alapján rögzíti a tényből további tényre vonatkozó helyes ténymegállapításokat az alábbiak szerint:

„I. tényállás:

I.r. vádlott a ... Rendőrkapitányságon, **II.r. vádlott** a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjában teljesített szolgálatot.

I.r. vádlott és **tanú1** ... lakosok egymással baráti kapcsolatot ápolnak.

tanú1 2016. március 5. napján 00.50 órakor ... belterületén - utast is szállítva - alkoholfogyasztást követően vezette járművét, ezért a rendőrfőnök intézkedés alá vonta. Az intézkedés során nevezettnél ittasság gyanúja merült fel, ezért őt a ... orvosi ügyeletre vér- és vizeletminta levétele céljából előállították. A levett vér- és vizeletmintát az őrs járőrleíró helyiségében erre a célra rendszeresített lezárt hűtőszekrényben tárolták.

I.r. vádlott 2016. március 5-én 18.00 órától 2016. március 6-án 6.00 óráig a ... Rendőrkapitányság alárendeltségében működő ...i Rendőrőrsön **tanú2**-vel együtt útdíj ellenőrző szolgálatot teljesített, utóbbi ellátta 2016. március 5-én 18.00 óra és 20.00 óra között a szolgálatirányító parancsnoki feladatokat is. Közlekedésrendészeti meg nem határozható időpontban kétséget kizáróan meg nem állapítható kilétű személy a **tanú1** -től levett vérmintát a hűtőszekrényből - annak az ügyeleti helyiségben tartott kulccsal történő kinyitását követően - engedély nélkül kivette, majd betette az őrs járőrpihenő helyiségében rendszeresített mikro hullámú sütőbe és azt felmelegítve a mintát a szakértő vizsgálatra alkalmatlanná tette, illetve a **tanú1**-től levett vizeletmintát meg nem határozható körülmények között ismeretlen elkövető a minta szakértői intézetbe történő beérkezését megelőzően szándékosan megsemmisítette, megghiúsítva ezáltal annak érdemi szakértői vizsgálatát.

A minták manipulálását a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet Szakértői Főosztály Szerves Kémiai Analitikai Szakértői Osztály Véralkohol Vizsgáló Laboratórium munkatársa az Állami Futárszolgálat által kézbesített vérmintát tartalmazó doboz kibontását követően észlelte, majd az intézet vezetője 2016. március 21. napján kelt átiratában arról tájékoztatta a ... Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályát, hogy a **tanú1** ügyében az alkoholkoncentráció meghatározására küldött minták (egy darab vér- és egy darab vizeletminta) vizsgálatra alkalmatlan állapotban érkeztek az intézethez.

tanú1-el szemben a ... Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán 18030/161/2016.Bü. számon a Btk.236.§ (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségének gyanúja miatt indult nyomozás - Be.190.§ (1) bekezdésében a) pontja alapján, mivel a cselekmény nem bűncselekmény - 2016. június 13-án megszüntetésre került. A rendőrhatalóság **tanú1** intézkedés során elvett jogosítványának visszaadását rendelte el.

A ... Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya 18030-130/103-3/2016.kkt. számú, 2016. július 19. napján kelt határozatával **tanú1**-t gépi meghajtású jármű ittas állapotban történő vezetése jogsértés elkövetése miatt 100.000,- Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte."

A Be. 593. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írtak alkalmazásával a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa tehát az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján az I.r. vádlott tekintetében az I. tényállási pontban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg. A fellebbviteli bíróság egyetértett az I.r. vádlott védőjével abban, hogy nincs olyan bizonyíték, ami az I.r. vádlott bűnösségét e tényállási pont vonatkozásában kétséget kizáróan alátámasztaná.

A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás a II. és III. tényállási pontok vonatkozásában is a Be. 592. § (2) bekezdés d.) pontja alapján téves ténybeli következtetést tartalmaz, ezért részben megalapozatlan, amely viszont a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Ezért a Fővárosi Ítéltábla katonai tanácsa a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a II.r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a tényállás személyi részét annyiban egészíti ki, hogy: „A II. r. vádlottat 2018. október 29. napján szolgálati beosztásából felfüggesztették." A bizonyítás részévé tett ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján e tényállási pontok vonatkozásában pedig rögzíti a helyes ténymegállapításokat (ítélet 5. oldal) az alábbiak szerint:

„II. tényállás:

tanú1 és **II.r.** vádlott és férje, **Ó.L.** ismerősi kapcsolatban állnak egymással. A II.r. vádlott a **tanú1** ... lakossal szemben ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt a ... Rendőrkapitányságon 18030/161/2016.Bü. számon folyamatban lévő büntetőeljárás anyagát a Robotzsaru számítógépes rendszerben 2016. május 17-én 17.17 perc és 17.28 perc közötti időben szolgálati helyén, a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjában - erre vonatkozó konkrét szolgálati feladat nélkül - megtekintette, vagyis jogosultságát öncélúan használta fel ezen szolgálata alatt.

A II.r. vádlott ezen adatokat a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 77. § (1) bekezdésének a) pontjában, valamint a 90. § (1) bekezdésében meghatározott jogszerű indokokat nélkülöző módon, a belső adatvédelmi és adatbiztonsági szabályzatról szóló 23/2013. (V.17.) Országos Rendőr-főkapitányi utasítás 60. pontjában írt rendelkezéséből fakadó jogosultságait visszaélészerűen gyakorolva szerezte meg." Az ezen túlmutató részt (az ORFK utasítás 30. pontjára történő utalást) a másodfokú bíróság mellőzi az irányadó tényállásból, tekintettel arra, hogy az az adattovábbításról szól.

„III. tényállás:

I.r. vádlott és **III.r.** vádlott ... lakosok ismerősök. Az I.r. vádlott 2016. június 18-án 20.00 óra körüli időben a III.r. vádlott kérésére - aki ebben az időben egy ... közeli településen születésnapjára összejövetelen vett részt, ahová autóval érkezett - a ...i Rendőrőrs szolgálatirányító parancsnokától telefonon az őrs működési területén szolgálatban lévő rendőri állomány összetételéről kért információt, majd ezt továbbította a III.r. vádlottnak azzal, hogy idegen rendőröktől nem kell félni, csekély az ellenőrzés lehetősége.

Az I.r. vádlott e magatartásával, rendőri mivoltával visszaélve olyan információkat juttatott a III.r. vádlott számára, amelytől ő esetleges ittas vezetése esetére - a rendőri ellenőrzés veszélytelenségére tekintettel - a felelősségre vonás elmaradását remélhette."

A Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjában írt alkalmazásával a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa tehát az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján a II. és III. tényállási pontok vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú katonai tanács által eltérően megállapított I. tényállási pont, illetve helyesbített II. és III. tényállási pont már megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az ily módon megállapított tényállásra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és I.r. vádlottat 1 rb. bűnpártolás büntette (Btk. 282. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d.) pont, I. tényállási pont) miatt emelt vád alól a Be. 566.§ (1) bekezdés c) pontja alapján bizonyítottság hiányában felmentette.

A II. tényállási pont vonatkozásában a másodfokú katonai tanács rámutat arra, hogy a fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében határozatát alapvetően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A másodfokú eljárásban a II.r. vádlott és a védője új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkozott, továbbá nem merült fel olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 591. § (1) és 593. § (2) bekezdésében meghatározott, a bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletében megállapított és a másodfokú bíróság által helyesbített tényállást. Ezért a II. r. vádlott és a védője által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és a felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján a II. r. vádlott vonatkozásában - a korábbi helyesbítéssel - megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Kellő indokát adta, hogy a II. r. vádlott bűnösségét milyen bizonyítékokra - saját ténybeli beismerő vallomásra és az azt alátámasztó RobotZsaru naplódatokra - alapította, azokat hogyan értékelte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette hivatali bűncselekményét. A II. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy hivatalos személyként meghatározott személyre koncentráltan, hivatali érdek nélkül lépett be a RobotZsaruba információszerzés céljából, megvalósította a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének törvényi tényállási elemeit. Az elsőfokú katonai tanács e körben kifejtett jogi álláspontjával egyetértve utal arra a fellebbviteli bíróság, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint, amennyiben a hivatalos személy legitim szolgálati ok nélkül lép a nyilvántartó rendszerbe, viszont nincs konkrét célzata - pusztán az időtöltés igénye vezeti -, akkor a belépése jogtalan ugyan, de önmagában nem hivatali visszaélés, hanem legfeljebb fegyelmi vétség. Ha azonban a nyilvántartóba lépése nem legitim célú és személyre konkretizált, akkor utóbbi, mint magatartásának tényállásszerű célzata kap jelentőséget és ezáltal a cselekménnyel bűncselekményt valósít meg. A hivatali visszaélés büntette esetében a jogellenes előny nem a bűncselekmény eredménye, hanem a cselekmény célja, így önmagában az, hogy az előny bekövetkezik-e vagy sem, a bűncselekmény befejezettsége szempontjából semmilyen jelentőséggel nem bír (BH 2013.146, ÍH

2016.3.). A II. r. vádlott az általános jogosultságát felhasználva konkrét hivatali ok nélkül hajtotta végre a jogellenes lekérdezést, így hivatali helyzetével egyéb módon visszaélve valósította meg a bűncselekményt, ezért a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség kiegészítő átiratában írtak szerinti tényállás-kiegészítés szükségtelen.

Az eltérő jogi minősítésre irányuló ügyészi fellebbezés ugyanakkor a III. tényállási pontban érintett **III.r.** vádlott vonatkozásában alapos.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részben tévedett a III.r. vádlott hivatali bűncselekményének jogi minősítésekor. Ítélete 29. oldal utolsó két bekezdésében és a 30. oldal első négy bekezdésében kifejtett jogi álláspontjával a másodfokú bíróság nem ért egyet. A helyesbített irányadó tényállás alapján - amely az I.r. és III.r. vádlottak azon egybehangzó nyilatkozatán alapul, hogy ténybelileg úgy történt a cselekmény, ahogy a vádiratban meg van fogalmazva - kizárólag a III.r. vádlott telefonhívás útján tett kérése indította arra az I.r. vádlottat, hogy - hivatalos személyként, hivatali helyzetével visszaélve - érdeklődjön a szolgálatot teljesítő rendőrök személye felől, amelynek alapján eldönthető, milyen kockázattal jár egy esetleges ittás állapotban elkövetett járművezetés. Tekintettel arra, hogy a III.r. vádlott cselekménye nem csupán szándékerősítő volt, hanem a hivatali visszaélés elkövetésére irányuló akaratelhatározást az I.r. vádlottban egyértelműen kiváltó hatású volt, ezért **III.r. vádlott** a hivatali visszaélés büntettét a Btk. 14. § (1) bekezdése alapján felbujtóként valósította meg.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **III.r.** vádlott cselekményét felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) minősítette az eredeti ügyészi váddal egyezően.

Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés alapos, míg az I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében jórészt helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket mindhárom vádlott vonatkozásában. A másodfokú bíróság álláspontja szerint **I.r.** vádlottnál a részfelf mentésre és a további időmúlásra figyelemmel a csekélyebb tárgyi súlyú hivatali bűncselekmény miatt eltúlzott joghátrány lenne szabadságvesztés kiszabása, ezért a Btk. 33. § (4) bekezdése szerinti enyhítő rendelkezésre figyelemmel a Btk. 50. §-a alapján pénzbüntetést szabott ki az I.r. vádlottal szemben. A másodfokú katonai tanács a cselekmény tárgyi súlyához viszonyítva 180 napi tételt, a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz igazítva egy napi tétel összegeként 1.500,-forintot állapított meg. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján - meg nem fizetés esetére - rendelkezett a pénzbüntetésnek szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ugyanakkor - mivel lefokozásra nincs szükség - álláspontja szerint a pénzbüntetés mellett kiszabott egy évi, a soron következő fizetési fokozatba előírt várakozási idő meghosszabbítása (Btk. 140. § (1a) bekezdés) katonai mellékbüntetés együttesen alkalmas az I.r. vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére. Egyidejűleg a halmazati büntetésre való utalást a másodfokú bíróság mellőzte.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint **II.r.** vádlott esetében a bűnösségi körülmények vizsgálatánál sem lehet figyelmen kívül hagyni a cselekmény csekélyebb tárgyi súlyát és a további időmúlást. Erre tekintettel a figyelembe vehető súlyosító körülmény (hasonló jellegű cselekmények elszaporodottsága) ellenére is a másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés kiszabása eltúlzott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a II.r. vádlottal szemben kiszabott

pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhítette. Álláspontja szerint **III.r.** vádlottal együtt a II. r. vádlott esetében is a megrovás intézkedés alkalmazása szolgálja megfelelően a büntetési célokat, a **III.r.** vádlott esetében - annak ellenére, hogy felbujtóként állapította meg a felelősségét - a büntetés alkalmazása a büntetési célokon túlmutató hátránnyal járna. A II. és **III.r.** vádlottaknál tehát az intézkedés alkalmazásának Btk. 64.§ (1) bekezdésében írt törvényi feltétele fennáll. A megrovással a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt és felszólítja a II. és **III.r.** vádlottakat, hogy a jövőben tartózkodjanak bűncselekmény elkövetésétől.

A másodfokú bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I.r. vádlottat a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére, amelyre a bűnösségét megállapította; a fennmaradó bűnügyi költséget a Be. 575. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből **III.r.** vádlottat 31.750,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 613. § (1) bekezdése alapján, a fennmaradó forint bűnügyi költséget a Be. 574. § (5) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - I., II. és **III.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

A fellebbezésre való jogosultság a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés b) pontján, a fellebbezésre jogosultak köre a Be. 616. §-án alapszik.

A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. december 11.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **II.r.** vádlott és **III.r.** vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. december 11.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke